

[Kaj Hansen.]

kraft, så det dér med omtanke, det kunne godt placeres et helt andet sted.

Må jeg have lov til at fastslå, at det er absolut nødvendigt, at der sker en ændring af boligsikringsloven. Man kan selvfølgelig vælge, som ministeren har gjort det, at sætte en ny lap på en i øvrigt dårlig lov. Det har jo været den sædvanlige praksis herinde at gøre det på den facon. Kommunerne mener imidlertid, at det rigtige ville være at henholde sig til statsministerens erklæring, da regeringen tiltrådte, om, at ingen skulle have øgede boligudgifter i 1974. Gør man det, så kan man tage denne lov op til revision, og så kan man med en ganske lille ændring sikre, at der ikke sker nogen ændring i boligsikringen i 1974. Så kan man få ro, og så kan man få tid til at gennemarbejde en ny lov om boligsikring.

Jeg erkender hr. Svend Jakobsens bestræbelser på at forbedre boligsikringsloven. Jeg må bare beklage, at det er, ligesom hr. Svend Jakobsen i denne omgang har droppet pristalsreguleringen. Ja men vi må da være enige om, at en forudsætning for, at en boligsikringslov overhovedet kan fungere bare nogle måneder frem i tiden, må være, at den er pristalsreguleret. I de forslag, ministeren har fremsat, er der jo ingen pristalsregulering, og derfor står vi i løbet af ganske kort tid i en situation, hvor vi igen skal til at kigge på den lov og revidere den.

Allerede under denne lovs førstebehandling kunne jeg med eksempler påvise, at der ville ske nedslag i boligsikringen for familier på 3.200 kr., på 2.220 kr. osv. Det er da klart, at dette er blevet forstærket af hele inflationen og prisudviklingen, og derfor må jeg meget anbefale, at man faktisk følger det kommunistiske forslag. Det er et spørgsmål om politisk vilje.

Man har talt om paradeforslag. Hold nu op med den snak! F. eks. anbefaler Lejernes Landsorganisation jo noget, der meget ligner det forslag, vi har fremsat, at man skal køre videre til 1. januar, og i den mellemliggende tid skal man grundigt tage den lov op til revision og virkelig få lavet en boligsikringslov. Jeg kan anbefale, at det sker efter de principper, som kommunisterne har foreslået.

Med hensyn til det eventuelle ændringsforslag, der kommer fra socialistisk folke-

parti, og i øvrigt med hensyn til, hvilken stilling vi agter at tage til boligministerens forslag, må jeg sige, at det er selvfølgelig meget afhængigt af, hvilken behandling vort eget forslag bliver udsat for.

Mølgaard (DR):

Når vi har diskussionen om ændringer i boligsikringsloven så kort tid efter, at en boligsikringslov er vedtaget, skyldes det jo to forhold. For det første er der visse forudsætninger imellem nogle forligspartnere — eller forligspartier, skulle man måske sige, partnere plejer jo at holde lidt mere af hinanden, end det gør sig gældende her — som viser sig ikke at være indfriet med forliget. Dernæst er der noget med, at nogle mennesker må konstateres at være kommet i klemme i kraft af forliget.

Må jeg i anledning af det sidste sige, at vi ønsker ikke nogen som helst klemte. Der er pensionistgrupper og andre med en relativt lav indtægtsstigning, som viser sig at komme i klemme i kraft af den nye boligsikringslov. Over for sådanne grupper ville vi gerne medvirke til en særlig imødekommenhed, men det, man gør her, er, at man skærer over en bred kam og siger: i stedet for at regne med 35 pct.s gennemsnitlig indtægtsstigning regner man med 30 pct., og så lægger vi 10 pct. til boligsikringssatserne. Det er måske rigtigt som oplyst fra forskellig side, at det er den eneste administrativt fremkommelige vej, når boligsikringsprincipperne i øvrigt er dem, som er fastlagt i boligsikringsloven, jeg skal ikke anfægte det, men jeg skal anfægte, at det er rimelige principper, denne boligsikringslov i det hele taget bygger på, og derfor synes jeg nok, der kan være grund til hurtigt at tage disse principper op til en helt fundamental revision.

Det værste ved disse boligsikringsydelser og disse tillæg, vi nu taler om at yde til boligsikringsydelserne, er, at de rummer en så forfærdelig stakket varme, som Peder Laale jo har talt så illustrativt om. Disse statspengeudpungninger udløser omkostningsstigninger i byggeriet og hele boligsektoren, jord og fast ejendom bliver så meget dyrere, og dermed stiger huslejerne. Det er et danaidekar, man øser penge i. Lad os dog stoppe dette kar til, lad os standse spekulativiteten i jord og fast ejendom i stedet for at tro, at